

гранулоцитарного анаплазмозу людини. Встановлено, що переносниками *B. burgdorferi* sl, і *A. phagocytophilum* у регіоні є кліщі виду *I. ricinus*.

2. Показано доцільність використання мультиплексної ПЛР для комплексної лабораторної діагностики природно-вогнищевих інфекцій людини, що передаються іксодовими кліщами.

Дирофіляріоз у Запорізькій області: сучасний стан проблеми

ДУ «ЗАПОРІЗЬКИЙ ОЛЦ ДСЕСУ»

Воробйов О.Ф., Зарудна О.В.,

Запорізький державний медичний університет

Рябоконт О.В., Фурик О.О.

Дирофіляріоз – єдиний трансмісивний зоонозний біогельмінтоз в Україні. На дирофіляріоз хворіє і людина, яка є випадковим хазяїном паразита. За даними МОЗ України з 2003 року зареєстровано більш 1500 випадків дирофіляріозу серед населення, при цьому за останні 5 років - 1039 випадків.

Мета. проаналізувати динаміку захворюваності на дирофіляріоз у Запорізькій області за період 2003 - 2014 роки.

За даними ДУ «ЗАПОРІЗЬКИЙ ОЛЦ ДСЕСУ» за період 2003 - 2014 роки у Запорізькій області було зареєстровано та проаналізовано епідеміологічні карти 143 захворілих на дирофіляріоз, із яких 87 (60,8%) випадків було діагностовано за останні 5 років. Найбільша кількість захворілих виявлена у м. Запоріжжі – 76 (53%), м. Бердянську – 26 (18,2%), м. Мелітополі – 15 (10,5%), м.м. Енергодарі та Токмаку – по 5 (7%). Поодинокі випадки зареєстровані у Якимівському, Пологівському, Вільнянському, Орхівському, Гуляйпільському, Приморському районах – 16 (11,2%). У 125 (87,4%) випадках зараження відбулося в місцевих умовах, у 18 випадках не виключалася можливість зараження в Криму. Дирофіляріоз було діагностовано серед людей різних вікових груп - від 10 до 78 років, у 97 (67%) жінок та 47 (33%) чоловіків. Клінічні прояви захворювання мали певні особливості, що обумовило в ряді випадків складність діагностики. Первинними діагнозами були абсцес, фурункул, атерома, водянка яєчка, новоутворення, набряк Квінке, блефарит, апендицит, тромбоемболія вен нижніх кінцівок. Проте, у 105 (73%) хворих первинно було діагностовано дирофіляріоз. Особливості клінічної симптоматики дирофіляріозу були обумовлені місцем локалізації збудників: у 63 (44%) хворих – око, у 35 (24,5%) – обличчя, у 16 (11%) – кінцівки, у 5 (3,5%) – волосиста частина голови, у 10 (7%) - тулуб, по 4 (6%) – ураження органів калитки та органів малого тазу, по 3 (4%) випадки у області молочної залози й пупка.

Захворювання у більшості хворих проявлялось утворенням відмежованої пухлини, в області якої хворі відчували розпирання, біль, свербіж. У 47 (32,8%) випадках відзначалася міграція гельмінта. В усіх випадках видалення гельмінта здійснювалося хірургічним шляхом у медичних закладах, проводилося лабораторне дослідження з ідентифікацією *Dirofilaria repens*.

Висновки.

За досліджуваний період захворюваність на дирофіляріоз має чітку тенденцію до зростання. Локалізація дирофіляріозу різноманітна, з переважним ураженням органів зору. Профілактичні заходи повинні бути направлені на виявлення хворих тварин та їх дегельмінтизацію, боротьбу з комарами, які переносять личинки *Dirofilaria repens*.

Щодо якості питної води

Запорізьке міське управління Держсанепідслужби у Запорізькій області

Власова С.М

Запорізький міський відділ

ДУ «ЗАПОРІЗЬКИЙ ОЛЦ ДСЕСУ»

Дудка Г.І., Валюх О.С., Жак В.М., Кізерова А.М., Нужна Н.М.

Незважаючи на те, що Директивою Ради Європи 98/83 ЄС від 3 листопада 1998 року до параметрів питної води Додатку 1, частини С віднесено показники наявності органічних речовин у питній воді, зокрема показник перманганатної окиснюваності (поряд з Al, Fe, Mn, амонієм, хлоридами тощо), який розглядається (в Директиві) тільки як моніторинговий - метою цієї роботи було розглянути якість води, призначеної для споживання людиною, з боку наявності в ній органічних речовин різного походження і, конкретно, показника перманганатної окиснюваності, як показника, що дає уявлення про ступінь наявності цих речовин у питній воді.

У роботі надаються пояснення про походження органічних речовин у воді, шляхи їх попадання у питну воду, надається визначення терміну «перманганатна окиснюваність», приклади його нормативів, його значимість на прикладі різних нормативних документів (прикладі приводяться в роботі), показники перманганатної окиснюваності в питній воді міста Запоріжжя на прикладі результатів лабораторних досліджень проб питної води, що проводилися Запорізьким міським відокремленим підрозділом ДУ «ЗАПОРІЗЬКИЙ ОЛЦ ДСЕСУ» тощо.

У результаті розгляду теми, обговорення, аналізу нормативів і т.і. ми дійшли **висновку**, що норматив показника «перманганатна окиснюваність» має більше значення для здоров'я людини, ніж йому надається вимогами вищевказаної директиви і установою КП «Водоканал», яка займається обробкою річкової води і доведенням її до якості питної, і потребує уваги та подальшого вивчення.